

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΦΥΛΛΩΝ

Δημήτριος Α. Κορομηλάς

Αι αποδείξεις

Μίμος

εφ. *Εφημερίς*, Αθήνα

1. 13 Μαΐου 1877, σ. 1-8

2. 15 Μαΐου 1877, σ. 1-8

ΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ

ΜΙΜΟΣ

ΥΠΟ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Στεφανής Καλέμης ; Ελένη αδελφή της Μαρίας
Μάρια αδελφή αὐτοῦ ; Στέφανος Πανεβόας
Υπηρέτης

Ἡ σκηνὴ σύγχρονος ἐν Ἀθήναις

Ἡ παλαιὰ κομικὴ τραγωδία ἐν τῇ οὐσίᾳ τοῦ Κολοῦνη. Ἐθερὰ εἰς τὴν βύβατος καὶ ἱταρὰι πλάγισαι, παράθυρον παρὰ τὴν θυραν ἀριστερὰ τοῦ θεατοῦ. Γραφεῖον παρὰ τὸ παράθυρον, ἀνεκλιπτὴρ ἀπέναντι, καρπώτης τραπέζι. Ἐξοὶσ δὲξιάς, κτλ.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΚΑΛΕΜΗΣ. καθήμενος καὶ ἀναγινώσκων ἐφημερίδα, ἡ ΜΑΡΙΑ δπισθεν αὐτοῦ ἐρεΐδουσα τοὺς βραχίονας ἐπὶ τοῦ ἀνακλιπτήρος.

ΜΑΡΙΑ

Λοιπὸν εἶσαι τῆς ἰδέας νὰ τὴν κρατήσωμεν τῆς Ἑλένης;

ΚΑΛΕΜΗΣ καταβιβάζων τὴν ἐφημερίδα
Φυσικῶ τῷ λόγῳ.

ΜΑΡΙΑ

Καὶ ἐὰν δὲν θελήσῃ;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ἐδῶ δὲν πρόκειται νὰ θελήσῃ ἢ νὰ μὴ θελήσῃ, Μάρια μου.

ΜΑΡΙΑ

Καλὰ, διὰ τῆς βίας θὰ τὴν κρατήσωμεν;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ὅταν τῆς εἰπῆς, ὅτι προτιμότερον εἶνε νὰ μείνῃ μαζὶ μας παρὰ μὲ τὴν θείαν θείαν σου, θὰ πεισθῇ.

ΜΑΡΙΑ κατερχομένη τὴν σκηνὴν

Θα πεισθῇ; εἶνε ἕνας λόγος μόνον δὲν τὴν γνωρίζεις; τώρα θὰ τὴν μάθῃς; αὐτὴ φοβίζεται μήπως μὰς εἶδῃ βάρος καὶ δι' αὐτὸ δὲν θέλει νὰ μείνῃ.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Εἶπέ της λοιπὸν διὰ νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι τὸ αὐτὸ βάρος. ἴσως δὲ καὶ μεγαλύτερον, θὰ δώσῃ εἰς τὴν θείαν σου, καὶ τότε βεβαίως θὰ προτιμήσῃ νὰ μείνῃ μὲ τὴν ἀδελφὴν της.

ΜΑΡΙΑ

Διὰτὶ δὲν τῆς τὰ λέγεις εὖ αὐτὰ;

ΚΑΛΕΜΗΣ ἐγειρόμενος

Τι θὰ εἰπῇ ἐγὼ; σὺ πρέπει νὰ τῆς ὁμιλήσῃς, ποῦ εἶνε ἀ' ἀδελφὴ σου.

ΜΑΡΙΑ

Καλὰ λοιπὸν, ἀπόψε, ὅταν μείνωμεν μόνοι, τῆς τὸ λέγω.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ἀπόψε καλλίτερα νὰ πάμε εἰς τὸ θέατρον.

ΜΑΡΙΑ

Τι λέγεις, καύμνε, θὰ ᾔνε κουρασμένη; μόλις ἤλθε σήμερον τὸ πρωί.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ὅπως θέλεις; ὁ σκοπὸς εἶνε νὰ μὴν πληγῇ. (ἀκούοντας φωναὶ ἐξωθεν) Τι εἶνε;

ΜΑΡΙΑ

Κάποιος ἔρχεται.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ποῦ πηγαίνεις; κάθησε τώρα.

ΜΑΡΙΑ

Μὰ δὲν βλέπεις πὼς εἶμαι;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Καλὰ εἶσαι, ἀδελφὴ.

ΜΑΡΙΑ ἀπερχομένη

Τοῦλάχιστον νὰ διορθώσω τὰ μαλλιά μου.

ΚΑΛΕΜΗΣ διευθετών τὰ ἐπι

τῆς τραπέζης

Περίεργον πρᾶγμα μού ἐφάνη, ὅτι ᾔτο ἡ φωνὴ τοῦ Στεφάνου.

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΚΑΛΕΜΗΣ, ΠΕΝΕΒΑΣ.

ΠΕΝΕΒΑΣ φέρων ταξειδιώτου στολήν, ἵσταται πρὸ τῆς θύρας καὶ ὁμιλεῖ πρὸς τοὺς ἐξω τῆς σκηνῆς.

Βάλετέ τα ὅπου θέλετε.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Στέφανε ! . . .

ΠΕΝΕΒΑΣ βιπτόμετος εἰς τὰς ἀγκάλας του

Ἄ ! Στεφανῆ μου, ἐνόμιζε ὅτι δὲν θὰ σ' ἔβλεπα πάλιν . . .

ΚΑΛΕΜΗΣ

Διατί ;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Μοῦ συνίθισαν τόσα. ὥστε παρ' ὀλίγον ν' ἀπέσω τὰ καλά ἐν τῇ ἐσθίῳ (ἀποθέτων ἐπὶ τῆς τραπέζης τὸν ταξειδιωτικὸν σάκκον, ὃν δὲ ἀορτῆρος φέρει ἀπὸ τοῦ ὤμου.) Ἄ ! τί ὑπέφαρξ !

ΚΑΛΕΜΗΣ

Τώρα ὅμως εἶσαι καλά.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Κιόρρισμα ! σὺ καλά εἶσαι ; σὲ βλέπω δὲ παχὺς, παχὺς !

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ἀπὸ ποῦ ἴρχοσαι ;

ΠΕΝΕΒΑΣ καθήμετος

Ἄπὸ τὸ Λονδίνον, φίλε μου.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ἐκεῖ ἔμεινες ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸν ;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ὅχι δὲ . . . καὶ ποῦ δὲν ἤμουν, ἀφοῦ ἐπῆγα καὶ εἰς τὴν Καλλιούτταν.

ΚΑΛΕΜΗΣ καθήμετος

Θὰ μείνεις πολὺν καιρὸν εἰς τὰς Ἀθήνας ;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ὀλίγας ἡμέρας τώρα σκοπιῶν νὰ πάγω εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ ὅταν ἐπιστρέψω θὰ ἔλθω νὰ καθίσω ἐδῶ ὀριστικῶς.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ἐνθυμίσαι τὴν Κέρκυραν ; Τί ζωὴ ποῦ ἐπέρασαμεν.

ΠΕΝΕΒΑΣ στένων

Ἄν ἐνθυμοῦμαι τὴν Κέρκυραν ; . . .

ΚΑΛΕΜΗΣ γελῶν

Μὰ δὲν μοῦ λέγεις, διατί ἔφυγες τόσον ἔξαρνα τότε ; τί σοῦ συνέβη ;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ἄφησέ τ' αὐτά . . . λέγε μου τίποτε ἄλλο . . . Ξεύρεις πῶς δὲν ἤλλαξες διάλου ; εἶσαι πάντοτε ὁ ἴδιος.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ἐοῦ ὅμως ἤλλαξες πολὺ, μὰ πολὺ κατηγήσας ἀγνωρίστος, καίμηνε, καὶ σὲ βεδοιω,

ὅτι. ἐὰν δὲν ὁμιλοῦσες θὰ ἰδυσκολευόμουν νὰ σὲ γνωρίσω.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Πῶς ἐπέρασαν τρία χρόνια !

ΚΑΛΕΜΗΣ

Τρία χρόνια !

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ἐνθυμίσαι προ πέντε χρόνων ποῦ ἦλθα καὶ σ' ἤυρα μελετώντα διὰ νὰ δώσης διδακτορικὰς ἐξετάσεις ; τὸ ἐνθυμίσαι ; ἐκάθισο ἐκεῖ . . . Ὅχι, ποῦ εἶχες τὸ γραφεῖον σοῦ ; δὲν ἦτο ἐκεῖ ὅπου εἶνε ἡλλαξες θέσιν, (ἐγειρόμετος) Ὅχι, ἡλλαξες δωμάτιον αὐτὸ εἶνε τὸ δωμάτιον ὅπου ἐκοιμώμην ἐγώ. Κρίμα, κρίμα τὸ ἀφήσεις τὸ γραφεῖον σου ; καὶ εἶχε τόσον ὠραίαν θίαν . . . (πλησιάζων εἰς τὸ παράθυρον καὶ κύντων ἐξω.) Μπᾶ ! ἐδῶ οὔτε τὴν Ἀκρόπολιν βλέπεις, οὔτε τὴν βάλανσιν τίποτε.

ΚΑΛΕΜΗΣ μειδιῶν

Ἄ, φίλε μου, ὅταν νομφευθῆς καὶ σὺ πολλὰ πραγματά θ' ἀλλάξῃς.

ΠΕΝΕΒΑΣ γκιπληκτος

Τί, νομφευθῆς ;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Τόσον παράδοξον σοῦ φαίνεται ;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ἄσπι, εἶσαι

ΚΑΛΕΜΗΣ

Νίστιμον πρᾶγμα!

ΠΕΝΕΒΑΣ

Καὶ δὲν μοῦ τὸ λέγεις, ἀδελφεῖ, τόσην ὄραν;
δὲν μοῦ λέγεις τοῦλάχιστον νὰ φύγω; Χαίρε,
χαίρε!

ΚΑΛΕΜΗΣ

Τί θὰ εἶπῃ αὐτό.

ΠΕΝΕΒΑΣ *Λαμβάνων τὸν σάκκον του*
Θὰ εἶπῃ, ὅτι ἐγὼ σ' ἐνόμισα ἀνύπανθρον
ἀνόμη καὶ ἤλθα ὅπως καὶ ἄλλοτε νὰ περάσω
ὁ ἴσως ἡμέρας μαζῆ σου.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Καὶ ἐπειδὴ ἐνομεύθη νὰ φύγῃς;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Δὲν φεύγω... θὰ πάγω νὰ εὔρω δωμάτιον
εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Καλὲ δὲν βαρύνεσαι ποῦ θὰ πᾶς εἰς τὸ
ξενοδοχεῖον.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Δὲν γίνεται.

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Ἀκουσέ με ποῦ σοῦ λέγω" δὲν σ' ἀφίνω.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Θὰ ἡμεθα πάντοτε μαζῆ.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Τίποτε, τίποτε.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Θὰ περνώ τὴν ἡμέραν μου ἐδῶ, σὲ βε-
βαιῶ, ἀλλὰ διὰ νὰ κοιμῶμαι ὄχι, ὄχι... .

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Ἐδῶ θὰ κοιμᾶσαι.

ΠΕΝΕΒΑΣ

"Ἀδύνατον

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Ἀφῆσε τ' αὐτά, Στέρνε.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Μὲ τὰ σωστά σου 'μιλεῖς; πῶς εἶνε δυνατόν,
ἀδελφεῖ, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Δὲν κηγαίνεις ποιεῖνά... θὰ μείνῃς ἐδῶ.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Μὰ δὲν εἶνε δυνατόν.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Τί κάθεται καὶ λέγεις τώρα;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Χωρὶς νὰ γνωρίζω τὴν γυναῖκα σου; πῶ;
θὰ τῆς φανῇ αὐτό;

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Ἐδῶ λοιπὸν ἀπατάσαι" τὴν γυναῖκα μου
τὴν γνωρίζεις πολὺ καλά.

ΠΕΝΕΒΑΣ

"Ἐγὼ;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Σὺ, μάλιστα, σὺ ..

ΠΕΝΕΒΑΣ

Δὲν τὴν εἶδα ἀδελφεῖ, ποτὲ μου.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Εἶνε καὶ στενὴ σου φίλη.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Στενὴ μου φίλη;

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Ἐνθυμήσου καλά... .

ΠΕΝΕΒΑΣ

"Ἀπ' ἐδῶ;

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Ὅχι, ἀπὸ τὴν Κέρκυραν.

ΠΕΝΕΒΑΣ *ὀπισθοχωρῶν*

Πῶς;... ἡ Τζούλια, ἀλλὰ δὲν ἦτο ποτὲ
φίλη μου.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Σοῦςς... δι' ἕνομα τοῦ Θεοῦ, νὰ μὴ σ'
ἀκούσῃ κανεὶς... καὶ μὴ ἀναφέρει τὸ
ὄνομα τῆς Τζούλιας ἐδῶ.

ΠΕΝΕΒΑΣ

"Ἐλεγα... διότι ἦτο ἀδύνατον νὰ πάρῃς
ἐσὺ τὴν Τζούλιαν.

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Ὅχι, ὄχι... .

ΠΕΝΕΒΑΣ

"Ἀλλὰ ποῖαν ἐλλῆν... δὲν ἡμεθα μαζῆ
εἰς τὴν Κέρκυραν;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Δὲν ἦσουν τότε ἐκεῖ. Ἦσουν εἰς τοὺς Κρατσαδάς.

ΠΕΝΕΒΑΣ συνοφρουσόμενος

Ναί, ἔλειψα τρεῖς ἡμέρας· τότε ἐνομρεύθης;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Πολὺ ἀργότερα, ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν προπαρμονὴν τῆς ἀναχωρησάσης σου ἐδώσαμεν τὸν λόγον. Σοῦ λέγω ἐνθυμοῦμαι καλὰ, διότι ἦλθα νὰ σοῦ τὸ εἶπῶ, ἐπειδὴ εἶχα μάθει, ὅτι εἶχες γυρίσει ἀπὸ τοῦ Κρατσαδάς καὶ μοῦ λέγει λοιπὸν ἡ σπιτονοικοκυρά σου. Ἦρθε χθές καὶ σήμερον ἐπῆρε ὅλα του τὰ πράγματα καὶ ἔφυγε. Ποῦ ἔπῃγε βρωτῶ; κανεὶς δὲν ἤξευρε τίποτε ἄλλο, παρὰ ὅτι ἔφυγες μὲ τὸ ἰταλικὸν διὰ τὸ Μπρίντζι.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ποιὰν ἐπῆρες;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Στάσου νὰ ἰδῆς. Ἐνθυμῆσαι πῶς ἤμουν μὲ τὴν Τζούλιαν, ἐνθυμῆσαι, ὅτι δὲν εἶχα τὸ βάρρος νὰ τὰ χαλάσω εἶχαν διαδώσει μάλιστα, ὅτι θὰ τὴν πάρω.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Μπᾶ, ὡς βίδαιον τὸ εἶχαν.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Φαίνεται ὅτι το ἔμαθε καὶ ὁ θεὸς μου, καὶ μίαν ἡμέραν ποῦ ἔδωκα ἀπὸ τὸ σπίτι

τῆς, μὲ συλλαμβάνει καὶ ὅπως ἤμουν μὲ πηγαίνει ποῦ νομίζεις; Ἔλα, ἔδω σὲ θέλω. Ἄν τὸ εἶρθε νὰ χάνω ὅτι θέλεις. Εἰς τὸ σπίτι τῆς Ἐλένης.

ΠΕΝΕΒΑΣ ἐντρομος

Τῆς Ἐλένης;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Στάσου, μὴν τρομάξῃς. Ναί τῆς Ἐλένης. Μὴ παρουσιάζει ὡς γαμβρόν....

ΠΕΝΕΒΑΣ

Εἰς τὴν Ἐλένην;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ἐπόσχεται εἰς τὴν πεθερά μου, ὅτι θὰ μὲ καταστήσῃ κληρονόμον του καὶ ζητεῖ τὴν χεῖρα....

ΠΕΝΕΒΑΣ

Τῆς Ἐλένης;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Τῆς Μαρίας.

ΠΕΝΕΒΑΣ ἀναπνέων

"Α!....

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ἐδώσαμεν λόγον· ἐγὼ μάλιστα εὐχαριστήθηκα ποῦ εἶται ἐγγύτωσα ἀπὸ τὴν Τζούλια· ὁ θεὸς μου εἶχε τὰ δῶρα ἑτοιμα, ἕνα μεταλιόν, ἕνα βραγιόλι, καὶ ἕνα ἀραῖα σλουλαρῖκια, μοῦ τὰ ἔδωσε, τῆς τὰ ἔδωσα καὶ ὅταν ἔπειτα ἦλθα νὰ σοῦ τὸ εἶπῶ διὰ νὰ εὐκάρω καὶ κουμπάρω ἐξὸ εἶχες φύγει.

ΠΕΝΕΒΑΣ ἰδίᾳ

Τὴν ἀδελφὴν τῆς Ἐλένης!

ΚΑΛΕΜΗΣ

Νά τὴν.... ἔλα ἔλα, Μαρία.

ΣΚΗΝΗ Γ'.**Οἱ ἈΝΩΤΕΡΑ, ΜΑΡΙΑ.****ΠΕΝΕΒΑΣ**

Μαρία!... (τρέχων πρὸς αὐτὴν) Μαρία!... (φιλιῶν τὴν χεῖρά της) Πῶς, Μαρία, δὲν μ' ἀναγνωρίζεις λοιπὸν; τόσον πολὺ ἤλλαξα;

ΜΑΡΙΑ

Καλὴ ὁ Στέφανος!... Πῶς ἔδω;... πραγματικῶς ὅμως ἤλλαξες.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Καὶ σὺ ἔγινες πλέον κυρία... ὅταν σ' ἐνθυμοῦμαι πρὸ τριῶν χρόνων ἦσο τόσον μικρά,

ΜΑΡΙΑ

Ἐνθυμῆσαι; μοῦ ἔλεγες ὅτι ποτὶ δὲν θὰ μεγαλώσω.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Δὲν ἔγινεν ὄραϊα, Στέφανος;

ΜΑΡΙΑ

Ἔλα, σὲ παρακαλῶ, Στεφανῆ.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ἐρασιότατη μάλιστα.

ΜΑΡΙΑ

Στέφανος, θὲ φύγω....

ΗΕΝΕΒΑΣ

Ποιος νά μου ἔλεγεν ὅτι τὴν Μαρίαν θά πῆν ἔπερναν ὁ καλλίτερός μου φίλος.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ξεύρεις, Μαρία, ὅτι ἤτοιμάζεται νά φύγῃ ὅταν τοῦ εἶπα ὅτι εἶμαι νομπευμένος.

ΜΑΡΙΑ

"Α! ὄχι θά μείνῃς... ποῦ θά τρέχῃς τώρα εἰς ξενοδοχεῖα, μείνε μαζί μας· θά στενοχωρηθῇς ὀλίγον, διότι ἦλθε καί ἡ ἀδελφή μου σήμερον, ἀλλά...

ΗΕΝΕΒΑΣ ἔκπληκτος

"Ἡ Ἑλένη εἶνε ἐδῶ;

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Ἦλθε σήμερον.

ΜΑΡΙΑ

Τι καλὰ μάλιστα νά τὰ διορθώσωμεν τώρα.

ΗΕΝΕΒΑΣ

Μά δὲν τὰ εἶχαμε ποτὲ χαλασμένα...

ΜΑΡΙΑ

"Ἐλα δά... μὴ μᾶς τὰ κρύπτῃς, διότι ὅλα τὰ γνωρίζομεν.

ΗΕΝΕΒΑΣ

Τι γνωρίζετε;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Νά τὰ λέγωμεν πάλιν;

ΗΕΝΕΒΑΣ προσπαθῶν νά μειδιάσῃ
Σὰς βιβλιῶ, φίλοι μου.

ΜΑΡΙΑ

Καλὰ, καλὰ, ὑστερότερα ὁμιλοῦμε.

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Ἄν θέλῃς καί νά τὴν ἴδῃς νά τὴν νά τὴν... ἔρχεται...

ΗΕΝΕΒΑΣ

"Ἡ Ἑλένη; (ἰδίᾳ). Ὁ θεὸς μου!...

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΟΙ ΑΝΩΤΕΡΑ, ΕΛΕΝΗ.

ΜΑΡΙΑ

"Ἐλα, ἔλα Ἑλένη, τὸν ἀναγνωρίζεις;

ΕΛΕΝΗ ὑποχωροῦσα

"Ὁ Στέφανος!

ΗΕΝΕΒΑΣ χαιρετίζων

Κυρία Ἑλένη.

ΕΛΕΝΗ ὑποκλίνουσα

Κυρίε μου.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Τι θά εἰποῦν αὐτὰ;... κυρία Ἑλένη, κυρίε μου... δός'τε τὰ χέρια καὶ περασμένα ξεχασμένα... Ἐλατ' ἐδῶ... δόςτε μου ἐπὶ τὸ χεῖρ σου... καί σὺ τὸ δικό σου. "Α! τώρα κάματε ὅσας θέλατε ὑποκλίσεις...

ΕΛΕΝΗ ἀποσύρουσα τὴν χεῖρά της καὶ ἀποτεινομένη πρὸς τὴν Μαρίαν

Μ' ἐρώτισαι ἂν θέλω νά πάω 'ς τὸ Θιατρον ἀπόψε, ἂν θέλῃς ἐπὶ, πηγαίνομεν.

ΗΕΝΕΒΑΣ πλησιάζων τὸν Καλέμη

Ποῦ λοιπὸν εἶνε τὸ δωμάτιόν μου;

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Α, ναι, ναι, ἔλα. Μαρία... ἡ κάμαρα τοῦ θεοῦ εἶνε σιγορσιμμένη;

ΜΑΡΙΑ

Διὰ τὸν Στέφανον;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ναι...

ΜΑΡΙΑ

Βίβλια. Ἄλλ' ἂν ἔλθῃ ὁ θεός;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ὁ, ἔως βου νά ἔλθῃ ἔχομεν καιρὸν... καὶ ἔπειτα τότε τὰ οἰκονομοῦμε πάλιν.

ΗΕΝΕΒΑΣ ὑποκλίνων

Κυρία μου... μὴ συγχωρεῖται.

"Ἐξέρχεται μετὰ τοῦ Καλέμη.

ΣΚΗΝΗ Ε'.

ΜΑΡΙΑ, ΕΛΕΝΗ.

ΜΑΡΙΑ

Αὐτὸ δηλαδὴ δὲν τὸ ἐπαρίμενας, νά σοῦ εἰπῶ ὁμῶς τὴν ἀλήθειαν οὐτ' ἐγώ...

ΕΛΕΝΗ

"Α! μοῦ εἶνε ἀδιάφορον.

ΜΑΡΙΑ

"Ἐλα δά... ἔλαίνο φαίνεται ἂν σοῦ εἶνε ἀδιάφορον. Καθὼς ἐμπήκεις ἀμείτως τὸν ἐγνώρισες, ἐνῶ ἐγὼ δὲν ἠμπίρουν νά τὸν γνωρίσω.

ΕΛΕΝΗ

Πώς να μὴ τὸν γνωρίζω ἀφοῦ εἶνε ὁ ἴδιος.

MARIA

Μάλιστα ὁ ἴδιος, δὲν εἶδες τί ὄρατος; νέος ἔγιε;

ΕΛΕΝΗ

Χάχ, ἄχ, ἄχ, ἄχ!... αὐτὸ μᾶς λείπει νὰ μᾶς τὸν κάμης καὶ ὄρατον εἶνε ὁ ἴδιος, ὅπως ἦτον· οὔτε ὄρατος, οὔτε ἀσχημος, ἔνα τίποτε δηλαδή.

MARIA

Λοιπὸν ἡ παρουσία του δὲν σοῦ ἐνθυμίζε τίποτε;

ΕΛΕΝΗ

Δὲν λέγω, ἀλλὰ καὶ ἂν μοῦ ἐνθυμίζῃ, ἡ ἐνθύμησας αὐτὴ παύεται ἅμα φεύγει.

MARIA

Πόσον σ' ἀγαποῦσε τότε.

ΕΛΕΝΗ

Αὐτός; ποτὲ δὲν μ' ἀγάπησε.

MARIA

"Αἰ μὴν εἶσαι ἄδικος, Ἐλένη ἐγὼ, ἂν καὶ μικροτέρη σου, ἐνθυμοῦμαι πόσον τὸν ἐτυράννεες.

ΕΛΕΝΗ

"Εγὼ;... δὲν ἐνθυμίζεις τίποτε, Μαρία μου, τότε... "Ἐὰν ἠγάπησεν ἄνθρωπος εἶμαι ἐγώ, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐπρεπε νὰ ἦμαι ἄλλη γυναῖκα. διὰ νὰ τὸν κάμω νὰ αἰσθανθῇ τὸ σφάλμα

του· οὔτε νὰ τὸ, ἐκδικηθῶ ἕμως ἠθέλητα... σήμερον μοῦ εἶνε βλαβὴ διόλου ἀδιάφορος.

MARIA

Κάθησε, σὲ παρακαλῶ, διότι αὐτὰ εἶνε κινέτικα δι' ἐμέ (Κάθηται ἀμφοτέραι) "Εγὼ γνωρίζω, ὅτι σὲ ἀγαποῦσε καὶ τὸν ἀγαποῦσε, ὅτι ὁ ἔρωσ αὐτὸς διήρκεισε δύο ἔτη σχεδὸν καὶ ὅτι μίαν ἡμέραν τὰ ἐγαλάσσει πῶς καὶ διατὶ δὲν ἠμπόρεια νὰ μάθω ποτέ. "Ἐλπίζω ὅτι τώρα δὲν θὰ μοῦ ἀρνηθῆς ἀδελφικὴν ἐξομολόγησιν.

ΕΛΕΝΗ

Μαρία μου, σὲ παρακαλῶ, μὴ μοῦ ἀναφέρεις πλέον ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, διότι ἀφότου τὴν ἐλησμόνησας ἡσύχασα ὀλίγον.

MARIA

"Ἐπὶ τέλους ποῖος πταίει:

ΕΛΕΝΗ ῥίπτουσα τὸ βιβλίδιόν της
ἐπὶ τῆς τραπέζης

Αὐτός!... νόστιμον πρᾶγμα.

MARIA

Μὰ τί συνίδῃ τότε;

ΕΛΕΝΗ

"Αγαποῦσε μίαν Τζούλιαν.

MARIA

Εἶσαι βεβαία ὅτι τὴν ἀγαποῦσε;

ΕΛΕΝΗ

Αἴ! καλὰ εἶσαι, ἤθεύρω ἐγὼ πρᾶγματα... ἔπειτα ἔχω ἰπιστολάς.

MARIA

Πρὸς αὐτὴν;

ΕΛΕΝΗ

Βεβαίως.

MARIA

"Ἐνθ' ἤρχαστο εἰς τὸ σπίτι μας;

ΕΛΕΝΗ

"Ὀλίγας ἀκόμη ἡμέρας πρὶν νὰ φύγω... θέλεις ἄλλο; "Ἐννοεῖς λοιπὸν ὅτι θὰ ἤμουν πολὺ βλάξ νὰ τὸν πιστεύω ἀκόμη, ἀφοῦ εἶχα εἰς χεῖράς μου τὰς ἀποδείξεις.

MARIA

Τοῦ ἔδειξες τὰ γράμματα;

ΕΛΕΝΗ

"Εγὼ νὰ καταδεχθῶ νὰ τοῦ δείξω γράμματα; "Ἐπειτα ἐφάνη ὁ ἔνοχος φαίνεται ὅτι ἔμαθεν, ὅτι ἐγὼ εἶχα τὰ γράμματά του καὶ ἔφυγεν ἀμέσως τὴν ἄλλην ἡμέραν.

MARIA

Τὰ ἔχεις τὰ γράμματα;

ΕΛΕΝΗ

Νομίζω, ὅτι κάπου εἶνε.

MARIA

Δόσε μοῦ τα σὲ παρακαλῶ.

ΕΛΕΝΗ

Ὁ! καυμίνη, δὲν βαρύνεσαι;

MARIA

Τί σὲ πειράζει;

ΕΛΕΝΗ

Καλά, νά κοιτάξω ἔπιτα εἰς τὰ χαρτιά μου

ΜΑΡΙΑ

Τώρα σὲ παρακαλῶ.

ΕΛΕΝΗ

Ὅχι, ὄχι, Μαρία μου.

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

ΛΙ ΑΝΤΙ ΡΟ. ΠΕΝΕΒΑΣ.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ἐπύρατε βλέπω καὶ τὸ ἄλλο οἰκόπεδον, ὃ κήπος εἶνε λαμπούδι τώρα.

ΜΑΡΙΑ

Ναι, τὸ ἀγόρασε πέρσι ὁ Στεφάνης.

ΕΛΕΝΗ εἰς *Μαρία*

Ἐλα νά σοῦ τα δώσω...

ΜΑΡΙΑ

Κάθισε, Στέφανε, τώρα ἔρχομαι.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ἄ, μὴν πειράζεσαι.

ΜΑΡΙΑ ἀπερχομένη

Μίαν στιγμὴν.

ΣΚΗΝΗ Ζ'.

ΠΕΝΕΒΑΣ καὶ εἶς **ΚΑΛΕΜΗΣ.**

ΠΕΝΕΒΑΣ

Οὐτε εἶνα βλέμμα! θῆται φῶς ὅτι εἶμεν |... Ἄ! γυναῖκες! γυναῖκες!...

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ἄι, θέλεις νά ἔβγω; ἔγω;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Εἶμαι ἔτοιμος

ΚΑΛΕΜΗΣ

Πᾶτε λοιπόν.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Τί ὄρα τρώγεται;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Μὰ σὲ καμμιὰ ὄρα.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ἄι! τότε βγαίνομ' ἔπιτα...

ΚΑΛΕΜΗΣ

Σύμπτωσης ὁμως! ὁμολόγησε ὅτι δὲν ἤλιπες ν' ἀπαντήσης ἐδῶ τὴν Ἑλένην.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ἀλήθεια... ἄλλα ἐννοεῖς ὅτι εἶ εἶνε εἶ δὲν εἶνε δι' ἐμὲ εἶνε ἐν καὶ ὁ αὐτό.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Τίνος τὰ λέγεις αὐτὰ, Στέφανε;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Πιστεύε με.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ἐλα τώρα!... καθὼς τὴν εἶδες ἢ καρδιά σου ἔκαμε τίς τάς; ἢ συγκίνησις δὲν κρύπτεται, Στέφανε, καὶ μὴν προσπαθῆς νά με ἀπαντήσης.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Δὲν μού λέγεις, ἐσπούδασε τὴν σασκρι-

τικὴν; διότι θὰ με ἀναγκάσῃς νά σοῦ ὁμιλήσω σασκριτικά, ἀφοῦ ἑλληνικά δὲν ἐννοεῖς εἰς. Σοῦ λέγω, ὅτι σήμερον, αὐτὴν τὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν σοῦ ὁμιλῶ, τίποτ' πλεον δὲν με συνδέει πρὸς τὴν Ἑλένην τὴν ἐλησημόνησα καὶ μοῦ εἶνε ὅπως διόλου ἀδιάφορος.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Μὰ δὲν μοῦ λέγεις, τί συνέβη καὶ ἐπῆλθεν αὐτὴ ἢ ψυχρότης; ἢ Μαρία, ὅσάκις ἦλθε λόγος περὶ σοῦ, μοῦ ἔλεγεν ὅτι ἠγάπα πολὺ τὴν Ἑλένην καὶ ὅτι καὶ αὐτὴ σὲ ἠγάπα πολὺ.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ἐλεγε ὀηλαδῆ, ὅτι με ἠγάπα, διότι δύναμαι νά σὲ βεβαιώσω ὅτι ἠγάπα ἄλλον.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ὅχι δά!

ΠΕΝΕΒΑΣ

Τί ὄχι δά, παρὰ ναι δά!

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ἢ Ἑλένη; μα δὲν εἶνε δυνατόν.

ΠΕΝΕΒΑΣ λαμβάνων τὸ ἐπὶ τῆς

γράφτης βιβλίον

Γνωρίζω ἄνω πρῆγματα...

ΚΑΛΕΜΗΣ

Τί γνωρίζεις;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Εἶνε πράγματα, τὰ ὅποια δὲν λέγονται·
εἶνε νὰ φρίξη κανείς.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Τί λέγεις, ἀδελφεῖ;

ΠΕΝΕΒΑΣ

"Ἐπειτα ἀπὸ τὴν ἀγάπην, ἔπειτα ἀπὸ
τὴν ἀφοσίωσιν... διὰ τρεῖς ἡμέρας ποῦ
ἔλειψα εἰς τοὺς Κρασαδάς, ἃ! ἄρξά με,
δὲν εἶπα τίποτε εἰς κανένα καὶ ἐντρέπομαι
τὸν ἑαυτὸν μου.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Τέλος πάντων, δὲν θὰ τὰ διορθώσωμεν;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ποτί.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Μὴν εἶσι δὲ ἔτσι καὶ σὺ.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Μὴ μοῦ ἀναφέρης τίποτε... τίποτε...
τίποτε...

ΚΑΛΕΜΗΣ ἰδίᾳ

"Ἴσως ἡ Μαρία κατωρθώσῃ κατὶ τι...
(μεγαλοφώνως) "Ἄν θύλῃς ἐφημερίδας ἐδῶ
εἶνε... Τώρα ἔρχομαι ἐγὼ... (ἰδίᾳ) "Ἄς
ἐμιλήσω καὶ τῆς Μαρίας.

Ἐξέρχεται.

ΣΚΗΝΗ Η΄.**ΠΕΝΕΒΑΣ, καὶ εἶσα ΕΛΕΝΗ.****ΠΕΝΕΒΑΣ**

Δὲν ἐπίστευα νὰ μείνω τόσον ἀτάραχος
ὅταν τὴν εἶδα (Κάθηται ἐπὶ τοῦ ἀνακλι-
ντήρος καὶ παίξει πάντοτε μὲ τὸ βιβλίδιον)
"Ἐπέρασαν τρεῖς χρόνια ἀπὸ τότε καὶ πάν-
τοτε ὑπέθετα, ὅτι εἰς πρώτην μετ' αὐτῆς
συνάντησιν θὰ συγγοισθῶ... ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
ἔμεινε ἀτάραχος! (ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀφαι-
ρεῖται καὶ εἶσα βυθίζεται εἰς βεμβα-
σμοῦς). Ποῦ, ποῦ ἀτάραχος!

ΕΛΕΝΗ εἰσερχομένη χωρὶς νὰ ἴδῃ τὸν
ἐπὶ τοῦ ἀνακλιντήρος καθήμενον Πενεβᾶρ

Ποῦ ἄρξα τὴν βέντουλά μου; (ἐρευρᾶ παρ-
τοῦ, ἀλλὰ δὲν εὐρίσκει τὸ βιβλίδιον). Δὲν εἶνε
πουθενά... ἃ! δὲν ἤθελα νὰ τὴν χάσω...

ΠΕΝΕΒΑΣ παρατηρῶν τὸ βιβλίδιον

Περίεργον... ποῦ εἶσα ἐγὼ τέτοιο μαι-
στήρι; ἄλλοτε; ἔχει ἕνα Σίγμα κ' ἐκεῖνο
Σίγμα εἶχε; τί εἶνε αὐτὸ τὸ Σίγμα;

ΕΛΕΝΗ βλέπουσα τὸ βιβλίδιον

εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Στεφάνου

Τὴν κρατεῖ;.. μήπως τὴν ἀνεγνωρίσιν...

ΠΕΝΕΒΑΣ ἐγειρόμενος

Εἶνε αὐτὸ ποῦ ἔδωσα ἄλλοτε τῆς Ἑλέ-
νης, μὲ τὸ ἀρχικὸν τοῦ ὀνόματός μου στοι-
χείον.

ΕΛΕΝΗ

Τὴν βέντουλά μου, κύρια Στέφανα.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Εἶνε ἰδικὸ σας, κυρία μου;

ΕΛΕΝΗ

Μάλιστα.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Περίεργον... ὀνομάζεσθε Ἑλένη καὶ αὐτὸ
τὸ μαιστήρι φέρει τὸ στοιχεῖον Σίγμα...

ΕΛΕΝΗ τεταραγμένη

Σίγμα;... εἶνε τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον τοῦ
οἰκογενειακοῦ μου ὀνόματος.

ΠΕΝΕΒΑΣ δίδων αὐτῇ τὸ βιβλίδιον

"Ἄ! ἔχετε δίκαιον, δὲν τὸ ἐσκέφθην.

ΕΛΕΝΗ συγκεκλινημένη

Σᾶς εὐχαριστῶ.

ΠΕΝΕΒΑΣ συγκεκλινημένος

Τίποτε.

ΕΛΕΝΗ προσποιουμένη εὐθυμία

Καὶ θὰ μείνετε πολὺν καιρὸν ἐδῶ; κύρια
Στέφανα.

ΠΕΝΕΒΑΣ ὁμοίως

"Λόγη δὲν ἀπεφάσισα, κυρία μου. "Ἄν
ἤξευρα ἐμεῖς, ὅτι ἠθέλωμεν συναντηθῆ, δὲν θὰ
ἤρχομην, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μὴ εἰρι-
θῆτε εἰς δύσκολον θέσιν ἀπέναντί μου.

(Ἐπεται τὸ τέλος).

ΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ

ΜΙΜΟΣ

ΥΠΟ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑ

(Ἴδε προηγ. φύλλον) (*)

ΕΔΕΗΝ συναφροσύμη
Ἀπέναντί σας; αὐτό μ' ἀρίσει. Μήπως νομίζετε ὅτι ὑπάρχει δικαιολόγησις τῆς διαγωγῆς σας;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Μετὰ πόσης ἐλευθερίας ὁμιλεῖτε· σὰς συχαίρω.

ΕΔΕΗΝ

Σὰς εὐχαριστῶ· ἐπιτρέψατέ μου ὁμῶς νὰ μὴ δεχθῶ τὰ συχαρητήριά σας· εἶνε περὶ τὴν.

(*) ΠΡΟΣΩΠΑ.— Στεφανῆς Καλέμας.—
Μαρία ἡλικίας αὐτοῦ.— Ἐλένη ἀδελφὴ τῆς Μαρίας.—
Στέφανος Πενεβάς.— Ἰωηάννης.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ἐν τούτοις ἐπιμένω καὶ σὰς συχαίρω καὶ ἐκ δευτέρου.

ΕΔΕΗΝ

Ὅπως θέλετε... γνωρίζω πόσον εἶσθε ἐπίμονος καὶ ὅν ἐπιχειρῶ ν' ἀντιτείνω.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Κάμνατε πολὺ καλὰ, ὄχι τόσον, διότι εἶμαι ἐπίμονος ἐγὼ, ἀλλὰ διότι δυσκόλως θὰ εὗρητε διέξοδον.

ΕΔΕΗΝ

Τι θέλετε νὰ εἰπῆτε.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Μ' ἔννοεῖτε, καὶ κρῖνω περὶ τὸν νὰ ὁμιλήσω εὐκρινέστερον.

ΕΔΕΗΝ ὀργίλη

Πρέπει νὰ ἔχη κανεὶς τὸ ἴδιόν σας θάρρος, διὰ νὰ ὁμιλῇ τοιοῦτατρόπως.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Θυμόνετε.

ΕΔΕΗΝ συναφροσύμη

Ἐξ ἐναντίας· βλέπετε μὲ πόσῃ ἀπάθειαν σὰς ὁμιλῶ.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Καὶ αὐτὸ μ' ἐκπλήττει ἀκόμη περισσότερο.

ρον· διότι ἐὰν ἦνε συγγνωστὴ ἡ γυνή, ἡ ὁποία ἠγάπησε μὲν, ἐξ οἰασθήποτε δι' αἰτίας ἐλησμένης μετὰ ταῦτα τὸν ἐραστὴν αὐτῆς, οὐχ ἤττον ὁμῶς εἶνε ἀσύγγνωστος ἡ γυνὴ ἐκείνη, ἡ ὁποία, ἐνῶ δὲν ἠγάπησε, κατώρθωσε νὰ παίξῃ τὸν ἀγαπήσαντα αὐτὴν καὶ μετὰ παρελευσιν χρόνου τινός, διὰν πᾶσα ἀνέμνησις ἐξηφανίσθη, νὰ προσπαθῇ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου νὰ δικαιολογήσῃ διαγωγὴν, ἣτις δὲν δικαιολογεῖται.

ΕΔΕΗΝ

Εὐτυχῶς εἴμεθα μόνοι, ἀλλῶς ἂν σὰς ἤκουε καὶ κανεὶς, θὰ ὑπίστανεν ὅτι σεῖς ἔχετε δίκαιον, ἐγὼ δὲ ἄδικον.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Μὲ πόσῃ ἐπιτυχίαν προσποιεῖσθε.

ΕΔΕΗΝ

Κύριε Στέφανε!...

ΠΕΝΕΒΑΣ

Μὴ θυμώνετε, κύριε μου, διότι ἤλθον ἔσως ἡ στιγμὴ τῶν ἐξηγήσεων· ἀλλὰ τοῦλάχιστον ὁμιλήσατέ μου εὐκρινῶς καὶ εἰπέτε με ἂν καθ' ὅλον τὸ διατὶς διάστημα τῆς γνωριμίας μας σὰς ἔδωκα ἔστω καὶ ἐλαχίστη ἀφορμὴν δυσαρτεσίας;

ΕΔΕΗΝ

Μήπως ἐγὼ σὰς ἔδωκα;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Διατί προσπαθείτε ν' αποφύγητε τὰς ἐρω-
τήσεις μου;

ΕΛΕΝΗ

Ἐγὼ ἀποφεύγω τὰς ἐρωτήσεις σας;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Σὰς ὁμιλῶ ἐν τούτοις εὐκρινῶς.

ΕΛΕΝΗ

Ὅχι ὁμως καὶ εὐκρινῶς. Κύριε Στέ-
φανε, ὅταν ἕνας ἄνθρωπος ἀγαπᾷ δύο γυ-
ναίκας μαζῆ, ἀγαπᾷ μὲ τὰ λόγια μόνον.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Δὲν σὰς ἐννοῶ.

ΕΛΕΝΗ

Μ' ἐννοεῖτε πολὺ καλῶς, κύριε Στέφανε.
Ἐσεῖνα τὰ ὅποια ἐλέγξατε εἰς ἐμὲ τὰ ἐγγρά-
φατε εἰς ἄλλην.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ἐγὼ;

ΕΛΕΝΗ

Ναὶ σεῖς, σεῖς ἢ καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ ἀρ-
νεῖσθε;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Εἶνε ψεῦδος, συκοφαντία.

ΕΛΕΝΗ

Ἐγὼ ἀποδείξω.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Τὰς ἀποδείξεις ὁμως τῆς ἀπιστίας σου,
τὰς ὅποιας ἔχω ἐγὼ δὲν τὰς ἔχεις ἐσὺ.

ΕΛΕΝΗ

Τῆς ἀπιστίας μου;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ναὶ, ναὶ, ναὶ τῆς ἀπιστίας σου.

ΕΛΕΝΗ

Ἄ! Στέφανε, εἶνε ἀδύνατον, δὲν ἠμπορεῖς
νὰ ἔγῃς καρμῖαν ἀποδείξιν.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ἐγὼ δὲν ἔχω; ἐγὼ; ἐγὼ; ἐγὼ;... Καὶ
ἐν σοῦ εἶπῶ ὅτι...

ΕΛΕΝΗ

Λέγε, λέγε...

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ὅχι· προτιμῶ νὰ σιωπήσω, προτιμῶ νὰ
ἔγω θαμμένην τὴν λύπην μου εἰς τὴν καρ-
διά μου... παρὰ νά...

ΕΛΕΝΗ

Λέγε λοιπόν...

ΠΕΝΕΒΑΣ ἀπερχόμενος

Ποτέ...

ΕΛΕΝΗ

Αὐτὸ λέγεται ἀνανδρία...

ΠΕΝΕΒΑΣ παρὰ τὴν θύραν

Ὅχι, λέγεται οἶκτος...

Ἐξέρχεται.

ΣΚΗΝΗ Θ'.

ΕΛΕΝΗ, καὶ εἶτα **ΚΑΛΕΜΗΣ**.

ΕΛΕΝΗ

Ἄ! δὲν ἀντιέγω πλέον... ὁ τρόπος τοῦ
μὲ φέρει εἰς ἀπελπισίαν καὶ θὰ τὰς δεῖξῶ
αὐτὰς τὰς ἐπιστολάς ἐπὶ τέλους, διότι
ἀρκετὰ μὲ ἐπότισαν φαρμάκια. (Ἐξάγου-
σα τοῦ κόλπου της φάκελλον) Ἐδῶ τὰς
ἔγω διατί μετενόησα καὶ δὲν τὰς εἶδισα
εἰς τὴν Μαρίαν; Ὅχι... ὄχι... (κρύπτουσα
τὸν φάκελλον). Κανείς δὲν θὰ τὰς εἶδῃ...

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ποῦ εἶνε ἡ Μαρία; δὲν ἦτο μαζῆ σου;
ἀλλὰ τί ἔχεις; διατί εἶσαι τόσοσιν ταραχ-
μένη;

ΕΛΕΝΗ

Ἐγὼ;

ΚΑΛΕΜΗΣ γελῶν

Ἄ!... ἄ! εἶμαι βλαβὴ... συγχώρη-
σέ με...

ΕΛΕΝΗ

Εἶσαι πολὺ ἀπατημένος. ἐν νομίζεις...

ΚΑΛΕΜΗΣ

Δὲν νομίζω, Ἐλένη μου, ἀπαγῆ! ἀλλ' ἔγω
τὴν βεβαιότητα τὸν εἶδες. ἐταράχθης, πολὺ
φυσικόν... Δὲν θὰ τὰ διορθώσωμεν τώρα,
Ἐλένη μου;

ΕΛΕΝΗ

Ποτέ.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Μὴ δὲ καὶ σὺ λὲς ποτέ... τί θὰ εἰπῇ ποτέ;

ΕΛΕΝΗ

Νὰ, θὰ εἰπῇ ποτέ.

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Ἐχεις ἄδικον, δὲν τὸν γνωρίζεις τὸν Στέφανον.

ΕΛΕΝΗ

Τὸν ἐγνώρισα ἀρκετά.

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Ὅχι ὅμως περισσότερο ἀπ' ἐμένα· αἱ λοιπὸν ἐγὼ σοῦ λέγω, ὅτι, ἀν καὶ δὲν γνωρίζω τί ἔπραξε μεταξύ σας, σὲ βεβαιῶ ἐν τούτοις, ὅτι δὲν διστάζω νὰ εἰπῶ... νὰ ὀρκισθῶ μάλιστα, ὅτι ἐκ τῶν δύο σὺ ἔχεις ἄδικον.

ΕΛΕΝΗ

"Ἐγὼ, ἐγὼ; ὅταν ἔχω ἀποδείξεις;

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Αποδείξεις; τί ἀποδείξεις ἔμπορείς νὰ ἔχῃς;

ΕΛΕΝΗ

"Αποδείξεις, αἱ ὁποῖαι τὸν ἐνοχοποιοῦν φανερά· ἔχω γράμματα τοῦ πρὸς ἄλλην γυναῖκα.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Τῆς νεανικῆς τοῦ ἡλικίας Ἰωῆς.

ΕΛΕΝΗ

Τῶν ἡμερῶν ποῦ μοῦ ἔλεγες, ὅτι μ' ἀγαποῦσε, τῶν ἡμερῶν ἐκείνων γράμματα τοῦ ἔχω...

ΚΑΛΕΜΗΣ

'Αδύνατον.

ΕΛΕΝΗ

Σοῦ τὸ ὀραίζομαι.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Σοῦ λέγω ὅτι εἶνε ἀδύνατον.

ΕΛΕΝΗ

Θὰ μὲ κέρμης...

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Ἄν ἔχῃς γράμματα, δείξε μοῦ τα, ἀλλέως δὲν πιστεύω τίποτα.

ΕΛΕΝΗ

"Α! Θέ!...

ΚΑΛΕΜΗΣ

'Ἀλλὰ γράμματα δὲν ἔχεις.

ΕΛΕΝΗ

Δὲν ἔχω; δὲν ἔχω;...

ΚΑΛΕΜΗΣ

Στοιχηματίζω, ὅτι δὲν ἔχεις.

ΕΛΕΝΗ δίδουσα αὐτῷ φάκελλον
Αἱ, νὰ λοιπὸν, διαβάσῃ καὶ πείσῃ.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Τί εἶνε αὐτὸ; διατί εἶνε σφραγισμένον;

ΕΛΕΝΗ

Αὐτοῦ μέσα εἶνε τὰ γράμματα τοῦ.
"Ἄνοιξέ το.

ΠΕΝΕΒΑΣ μειδιῶν

Περισσότεραις βούλαις δὲν ἤξευρες νὰ βάλῃς;

ΕΛΕΝΗ

Τὴν ἡμέραν ποῦ τὰ ἔλαβα τὰ ἐσφράγισα καὶ τὰ ἐφύλαξα· καὶ ἔχω αὐτὴ τὴ φωτιὰ ἐπάνω μου ἀπὸ τότε.

ΠΕΝΕΒΑΣ ἐκπληκτος

"ὦ!...

ΕΛΕΝΗ

Τὰ βλέπεις; αἱ! πεῖθεισαι;

ΠΕΝΕΒΑΣ ἐντρομος

"Α! οὐ! ὦ! ἄ!

ΕΛΕΝΗ

Τί εἶνε;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Τὰ γράμματα μου!...

ΕΛΕΝΗ ἐκπληκτος

Τὰ γράμματα σου;

ΚΑΛΕΜΗΣ τεταραγμένος
Πρὸς Θεοῦ, μὴ μάθῃ τίποτε ἢ Μαρία.

ΕΛΕΝΗ

Πῶς εἶνε δυνατόν; ἐδῶ γράφει Στέφανος.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ναί, Στέφανος... ἀλλὰ κ' ἐγὼ δὲν λίσσομαι Στέφανος;...

ΕΛΕΝΗ

Λοιπὸν δὲν εἶνε;...

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Ἐχθεις κ' ἄλλα; ... γιὰτί δὲν εἶνε ὅλα..."

ΕΛΕΝΗ

"Ἄλλα δὲν ἔχεις.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Νὰ σοῦ εἰπῶ τί ἔπρεξεν, ἀλλὰ... νὰ μὴ μάθῃ τίποτε ἢ Μαρία... Ἐκεῖ εἰς τὴν Κίρκυραν εἶχα γνωρίσει τὴν Τζωβίαν...

ΕΛΕΝΗ

Αὐτὴ, αὐτὴ μοῦ τα ἔστειλε...

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Α! θεὶ μου, σ' εὐχαριστῶ... Δὲν σοῦ τὰ ἔστειλεν ἰσὶνα, ἀλλὰ τῆς Μαρίας... μὲ εἶχε φοβηρίσει διὰ τὴν κατὰστροφὴν... δὲν τὴν γνωρίζεις... εἶνε φοβερά γυναίκα ἢ Τζωβία... Ἄμα ἔγινε γνωστὸν, ὅτι θὰ

πάρω τὴν Μαρίαν, μοῦ ἐμήνυσεν ἀμείσως, ὅτι θὰ τῆς σταίλῃ τὰ γράμματά μου... καὶ τὸ ἔκαμην ἢ ἀθλίαι!

ΕΛΕΝΗ

"Ἄλλ' ὁ φάκελλος εἶχε τὸ ὄνομά μου."

ΚΑΛΕΜΗΣ

Αὐτὸ μ' ἔπρασεν... αὐτό... Θὰ ἔκαμν λάθος... Κ' ἐγὼ τόσον καιρὸν δὲν ἤμποροῦσα νὰ ἡσυχάσω νομίζων ὅτι ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν θὰ σταλοῦν εἰς τὴν γυναίκα μου αὐτὰ τὰ κατηραμένα γράμματα... Τὰ ἔχω λοιπὸν καὶ ἤμπορῶ νὰ τα ἐξαφανίσω... (ἀγάπτων κηρίον) "Ὅλα, ὅλα σιτὴ φωτιά..."

ΕΛΕΝΗ

Μὰ λοιπὸν δὲν εἶνε τοῦ Στεφάνου;

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Ἀροῦ σοῦ λίσσω ὅτι εἶνε 'δικά μου,

ΕΛΕΝΗ

δὲν τὸ πιστεύω ἀκόμα.

ΚΑΛΕΜΗΣ κείων τὰ γράμματα

Διαβόλοι, μ' ἐπαιδίφατε τρία χρόνια.

ΕΛΕΝΗ

"Α! διατί νὰ μὴν τ' ἀνοίξω πλέον ἀπὸ τότε; σ' ἀνεγνώρισα τὸν χαρακτήρα τοῦ γράμματός σου. Τί ἔκαμα, τί ἔκαμα."

ΚΑΛΕΜΗΣ

Αἶ, καλὰ δὲ, μὴν κάμνης ἔτσι, 'Ελένη μου, δὲν ἐλάθηκ' ὁ κόσμος.

ΕΛΕΝΗ

"Α! πῶς τὸν ἀδίκησα τὸν καυμένον!..."

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ναί, τὸν ἀδίκησες, 'Ελένη μου, καὶ ἐγὼ εἶμαι ἢ αἰτία... ἀλλὰ παρηγορήσου... ὅλα θὰ τὰ διορθώσωμεν τώρα... φθίνει μόνον ἢ Μαρία νὰ μὴ μάθῃ τίποτε. Ἐχω τὸν λόγον σου, 'Ελένη μου;

ΕΛΕΝΗ

"Ἐγὼ θὰ τῆς τὸ εἰπῶ; δὲν ἐτραλλάθηκα ἀκόμη."

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Α, σ' εὐχαριστῶ, 'Ελένη μου. Θεὶ μου κάποιος ἔρχεται."

ΕΛΕΝΗ

Τὰ ἔκαψες ὅλα;

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Ὅλα, ὅλα!

ΣΚΗΝΗ Ι΄,

Οἱ ἑνωτέρω, ΜΑΡΙΑ,

ΜΑΡΙΑ

Τί μυρίζεις; τί καίσεις;...

ΕΛΕΝΗ

Τίποτε, τίποτε....

ΜΑΡΙΑ τῆ *Ἑλένη*

Τὰ γράμματα ἔλαφες ;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ποιά γράμματα ;

ΕΛΕΝΗ

"Όχι, ὄχι.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Καλὲ ἐγὼ ἔκαφα κάτι χαρτιά.

ΜΑΡΙΑ

Τι ἔχεις ἰσο...γιατί εἶσαι χλωμός ;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ἐγώ ;

ΕΛΕΝΗ

Τὸ δάκτυλό του ἔκαψε μὲ τὸ κερί.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ναι, ναι, τὸ δάκτυλό μου ἔκαψε.

ΜΑΡΙΑ

Ποῦ εἶνε τὰ γράμματα ;

ΕΛΕΝΗ

Μὲ σοῦ εἶπα πῶς δὲν τὰ δειχνῶ κανεὸς.

ΜΑΡΙΑ τῆ *Καλέμη*

Γιὰ νὰ ἰδῶ τὸ δάκτυλό σου, ἀπάφηες πολὺ ;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Καλὲ ὀλίγο, δὲν εἶνε τίποτε.

ΜΑΡΙΑ

Μὰ στάσου λοιπὸν νὰ τὸ ἰδῶ.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Οὐφ, δὲν βαρύνεσαι, καυμένη.

ΕΛΕΝΗ

"Ἐλα, Στεφανῆ, νὰ σοῦ τὸ δῶσω ἐγώ.

ΚΑΛΕΜΗΣ *ἐξεργόμενος*

Ναι, Ἑλένη μου, κάμε.

ΜΑΡΙΑ

Λοιπὸν δὲν θὰ μοῦ τὰ δείξης τὰ γράμματα ;

ΕΛΕΝΗ

Ποτὲ, ποτὲ.

"Ἐξέρχεται.

ΜΑΡΙΑ *ἰδίᾳ*

Θὰ τὰ εὐρῶ ὁμοῦς ἐγὼ καὶ θὰ τὰ δεικθῶ....

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'.

ΜΑΡΙΑ. ΠΕΝΕΒΑΣ.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Σὺν καμμένο πρῆγμα μορρίζε...δὲν σοῦ φαίνεται.

ΜΑΡΙΑ

Ναι, ὁ Στεφανῆς ἔκαψε κάτι χαρτιά.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Νὰ σοῦ εἰπῶ τὴν ἀλήθεια ; ἐροθήθηκα.

ΜΑΡΙΑ *καθημένη*

"Ἐλα, κάθησε νὰ τα εἰποῦμα, Στεφανε, θυμάσαι πῶς διεσκαδάσαμε εἰς τὴν Κίρκουραν ;

ΠΕΝΕΒΑΣ *καθήμενος*

Μὴ μοῦ ἐνθυμίζης, καυμένη, ἐκείνη τὴν ἐποχὴν, διότι λυποῦμαι, σὲ βεβαίῳ.

ΜΑΡΙΑ

Θυμάσαι τί ἀποκρηκίς ἦταν ἐκείναις ;

ΠΕΝΕΒΑΣ *ἐγειρόμενος*

"Ἀρησί τα σὲ παρακαλῶ.

ΜΑΡΙΑ

"Ἐλα ἰδῶ, κάθησε· εἶσαι πολὺ περίεργος νὰ μάθω τί συνέβη καὶ τὰ ἐχαλέψατε....

ΠΕΝΕΒΑΣ

Μὲ....

ΜΑΡΙΑ

Διότι εἶμαι βεβαίᾳ ὅτι εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν σὺ θὰ ἔχης ἀδικον....

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ἐγώ ;

ΜΑΡΙΑ

Ναι, σὺ.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ἐγὼ ἀδικον, ἀφοῦ ἐχῶ ἀποδείξεις ;

ΜΑΡΙΑ

"Έχεις αποδείξεις ;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Και τί αποδείξεις ;

ΜΑΡΙΑ

Λίγες λοιπόν.

ΠΕΝΕΒΑΣ

"Ω, μη με αναγκάσης να έκτομίσω τίποτε, διότι... διότι..."

ΜΑΡΙΑ

"Εξακολούθει, τί διότι ;..."

ΠΕΝΕΒΑΣ

Είνε αδελφή σου, Μαρία, και δέν επιθυμῶ νά σε πικράνω... "Άφησέ τα... ξεχασμένα παρασμένα.

ΜΑΡΙΑ

"Όχι, όχι... Θα μου είπης τās αποδείξεις σου, διότι ἐγώ τὴν γνωρίζω πολύ καλά τὴν ἀδελφὴν μου, καὶ ἂν δέν μου εἶπε ποτὲ τίποτε, τὸ κεφάλι μου βάζω κάτω, ὅτι σὺ πταίεις..."

ΠΕΝΕΒΑΣ

"Εγώ ;... μά... "Α, ὄχι..."

ΜΑΡΙΑ

Σὺ, μάλιστα, καὶ ἀπόδειξις εἶνε, ὅτι ἔχει γράμματά σου εἰς χεῖρας τῆς.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Γράμματά μου, ἐμένα ;... δέν τῆς ἔγραψα ποτέ.

ΜΑΡΙΑ

"Όχι πρὸς αὐτὴν, ἀλλὰ πρὸς ἄλλην

ΠΕΝΕΒΑΣ

'Ιδικά μου γράμματα ;

ΜΑΡΙΑ

Ναί, ναί.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Εἶνε ψεῦδος, συκοφαντία, δέν ἔγραψα ποτὲ ἐγὼ ἐρωτικά γράμματα, ποτὲ, οὐδέποτε..."

ΜΑΡΙΑ

"Εν τούτοις τὰ ἔχει καὶ θὰ μου τὰ δείξη.

ΠΕΝΕΒΑΣ

"Ω, εἰς αὐτὰ λοιπὸν καταφεύγει, αὐτὰ εἶνε τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται, διὰ νὰ δικαιολογηθῇ... Πήγαινε λοιπὸν νὰ τῆς εἰπῆς νὰ ἔλθῃ, ἐδῶ... καὶ ἐνώπιόν σου, ἐνώπιον τοῦ Καλέμη, θὰ τῆς εἰπῶ τί ἔκαμην... "Έχω ἐδῶ τās ἀποδείξεις... "Α ! νομίζει ὅτι ἔμπορεῖ νὰ γελᾷ μαζί μου... Τρεῖς ἡμέρας ἔλειψα μόνον ἀπὸ τὴν Κίρκυραν, τρεῖς ἡμέρας, καὶ ἤυρην αὐτὴν καίρον ν' ἀγαπήσῃ ἄλλον.

ΜΑΡΙΑ

'Αδύνατον.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Σοῦ τὸ λέγω ἐγώ. 'Ηγάπησε ἄλλον καὶ τοῦ ἔδιδε καὶ συνεντεύξεις..."

ΜΑΡΙΑ

Εἶνε συκοφαντία.

ΠΕΝΕΒΑΣ

"Έρχομαι ἀπὸ τοὺς Κρασσάδες καὶ τὸ πρῶτον πρᾶγμα ποῦ μανθάνω εἶνε, ὅτι ἡ κυρία 'Ελένη εἶχε δώσει συνέντευξιν εἰς τὸν ἑραστήν τῆς τὸ μεσημέρι, καταμεσήμερα.

ΜΑΡΙΑ

'Η 'Ελένη ;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Ναί ἡ 'Ελένη. "Έπρεπε νὰ μὴν ἔχω τόσην δυσπιστίαν, ἔπρεπε ὅταν μοῦ τὸ εἶπαν νὰ τρέξω εἰς τὸ Κανόνι..."

ΜΑΡΙΑ τεταραγμένη

Εἰς τὸ Κανόνι ;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Καὶ νὰ τοὺς συλλάβω καὶ τοὺς δύο... ἀλλὰ δέν ἐπίστευσα καὶ ἤργησα, καὶ ὅταν ἔφθασα πλησίον εἰς τὸ Κανόνι εἶδα τὸ ἀμάξι ποῦ τὴν ἔραραν ὀπίσω νὰ τρέχῃ σ' τὰ τέσσαρα..."

ΜΑΡΙΑ

Σ' τὰ τέσσαρα ;

ΠΕΝΕΒΑΣ

Τὴν εἶδα . . . ἦτο μέσα μόνη της . . .
 ἔκρυπτε τὸ πρόσωπόν της μὲ πυκνὸ βέλο . . .
 ἀλλὰ τὴν ἀνεγνώρισα . . . ἔτρεξα εἰς τὸ μέ-
 ρος τῆς συνεντεύξεως διὰ νὰ εὔρω τὸν ἄλ-
 λον καὶ τὸν εἶδα φεύγοντα πρὸς τὸ ἄλλο μέ-
 ρος ἑριππον . . .

ΜΑΡΙΑ

"Ἐριππον . . . ὦ! θεέ μου!

ΠΕΝΕΒΑΣ

"Ἄλλ' ἐκεῖ . . . ἐκεῖ ἤυρα ὅ,τι ἤθελα διὰ
 νὰ πεισθῶ ὅτι ἦτο αὐτὴ, διότι καὶ τότε ἀκό-
 μη εἶχα ἀμφιβολίας . . .

ΜΑΡΙΑ ἔντρομος

Ἡῦρες ἓνα μεταλιόν! . . .

ΠΕΝΕΒΑΣ *δεικνύων αὐτῇ μεταλιόν*
 Αὐτό . . . αὐτό, μὲ τὴν φωτογραφίαν τῆς
 μητρὸς σας.

ΜΑΡΙΑ

Σιώπα, δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ!

ΠΕΝΕΒΑΣ ἔκπληκτος

"Ὅχι, τώρα θὰ φωνάξω . . . ποῦ εἶνε ὁ
 Στεφανῆς; . . .

ΜΑΡΙΑ

Μὴ . . . πρὸς Θεοῦ . . . μὲ καταστρέ-
 φεις . . . Τὸ μεταλιόν εἶνε δικό μου . . .

ΠΕΝΕΒΑΣ ἔκπληκτος

Δικό σου;

ΜΑΡΙΑ

Μοῦ τὸ ἐχάρισε, ὁ Στεφᾶ ἦς ἐκείνην τὴν
 ἡμέραν.

ΠΕΝΕΒΑΣ

'Ἄλλ' ἐκεῖ;

ΜΑΡΙΑ

"Ἡμουν ἐγώ . . . Ἦτον ἡ τελευταία συνέν-
 τευξίς μου μὲ τόν . . . ἄχ, Στεφανί μου, μὴν
 εἰπῆς τίποτε τοῦ Στεφανῆ σὲ παρακαλῶ.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Τι λέγεις, Μαρία, ἐνὸς ἤθρουν;

ΜΑΡΙΑ

'Εγὼ ἐγώ . . . Καὶ κότταξε τὴν ἀτυχία· ἂν
 ἔθαξα τὴν εἰκόνα τοῦ Στεφανῆ ὅν θὰ συνέ-
 δαιναν ὅλα αὐτά . . . 'Ἄλλ' ἐκεῖνος ἠθέλησε
 νὰ βαλῶ τὴν φωτογραφίαν τῆς μητέρας. "Ἄχ,
 ἄχ, πῶς σὲ λυποῦμαι, καυμένε, πῶς ἦρθαν
 τὰ πράγματα' ἀνάποδα.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Δυστυχισμένη 'Ελένη!

ΜΑΡΙΑ

Στεφανί μου, ἐγὼ εἶμαι ἡ αἰτία· συγχώ-
 ρησέ με. "Ἄχ, τὸ ἤυρα ἐπὶ τέλους αὐτὸ τὸ
 μεταλιόν ποῦ τόσκις φοραῖς μοῦ ἐζήτησεν
 ὁ Στεφανῆς, τὸ ἤυρα, τὸ ἤυρα, τὸ ἔχω.

ΠΕΝΕΒΑΣ

Καὶ τὴν ἐπίκρανα καὶ σήμερον ἀκόμη
 τὴν καυμένην.

ΜΑΡΙΑ

"Α, λησμόνησέ τα, Στέφανε. Θὰ τὰ διορ-
 θώσωμεν ὅλα· πρὸς Θεοῦ ὅμως μὴν ἀναπέμψης
 τίποτε τοῦ Στεφανῆ, οὔτε γιὰ τὸ μεταλιόν.
 Πῶς θὰ κατορθώσω νὰ τοῦ τὸ δεῖξω . . .

ΠΕΝΕΒΑΣ

Μήπως θὰ τοῦ τὸ δείξῃς τώρα;

ΜΑΡΙΑ

Αἰς;

ΠΕΝΕΒΑΣ

"Ἐπειτα ἀπὸ καιρὸν θὰ τὸ ἰδῇ.

ΜΑΡΙΑ

"Ἐχεις δίκαιον, ναί.

ΠΕΝΕΒΑΣ

'Ἀλλὰ ἡ 'Ελένη μου, ἡ 'Ελένη μου, τί θὰ
 γίνῃ;

ΜΑΡΙΑ

Πᾶμε, πᾶμε καὶ μὴ σὲ μέλη.

ΣΚΗΝΗ ΙΒ'.

ΟΙ ΑΝΩΤΕΡΑ, ΕΛΕΝΗ, ΚΑΛΕΝΗΣ.

ΕΛΕΝΗ

Μόνη μου θὰ τοῦ τὸ εἰπῶ . . .

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Αρσέ μ' εμένα...

ΗΕΝΕΒΑΣ τρέχωρ πρὸς τὴν Ἑλένην
Ἑλένη μου.

ΕΛΕΝΗ ἐκπληκτος

Μπα!

ΗΕΝΕΒΑΣ

Δὲν ἔχεις τίποτε μαζή μου;

ΕΛΕΝΗ

Οὐτ' εἶ;

ΚΑΛΕΜΗΣ

Μὰ δὲν τὸ βλέπετε, οὔτε ὁ ἕνας, οὔτε ὁ ἄλλος, κακὴ συνεννόησις θὰ ἦτο...

ΗΕΝΕΒΑΣ

"Ἐχεις γράμματά μου;...

ΚΑΛΕΜΗΣ ἰδίᾳ

Χμ, χμ, χμ, διάβολε!

ΜΑΡΙΑ

"Ἐγὼ;... ὄχι.

ΗΕΝΕΒΑΣ

"Ἐτσι μοῦ εἶπεν ἡ Μαρία.

ΜΑΡΙΑ κρυφίως τοῦ Πενεβᾶ

"Ἀφ' αὐτῆς τὴν ὁμιλίαν.

ΚΑΛΕΜΗΣ εἰς Ἑλένην

Σωπῆ, μὴ σοῦ φύγη κανίνας λόγος.

ΗΕΝΕΒΑΣ

"Α, Ἑλένη μου πὼς σ' ἀδίκησα.

ΕΛΕΝΗ

"Ἐγὼ σ' ἀδίκησα.

ΚΑΛΕΜΗΣ ἰδίᾳ

Διάβολε, διάβολε, διάβολε!

ΜΑΡΙΑ ἰδίᾳ

Δὲν θὰ περάσῃ αὐτὴ ἡ ἡμέρα;

ΚΑΛΕΜΗΣ εἰς Ἑλένην

Πίς του τίποτε ἄλλο.

ΜΑΡΙΑ τοῦ Πενεβᾶ

"Ἀλλαξε τὴν ὁμιλίαν... σὲ τὸ παρακαλῶ....

ΥΠΗΡΕΤΗΣ εἰσερχόμενος

"Ὀρίσατε εἰς τὸ τραπέζι.

ΚΑΛΕΜΗΣ

Ναί, εἰς τὸ τραπέζι.

ΜΑΡΙΑ

Πᾶμε, πᾶμε...

ΗΕΝΕΒΑΣ εἰς Καλέμη

Τέλος πάντων ἀπὸ ποίον θὰ ζητήσω τὴν χεῖρά της;

ΚΑΛΕΜΗΣ

"Ἀπὸ τὴν ἰδίαν, φίλε μου, ἀπὸ τὴν ἰδίαν... μετὰ τὸ γεῦμα ὁμῶς... διότι τώρα πεινώ...

ΗΕΝΕΒΑΣ προσφῶρον τὸν βρα-
χιόνα του εἰς Ἑλένην

"Ὅς ἦνε μετὰ τὸ γεῦμα.

ΕΛΕΝΗ τοῦ Πενεβᾶ

"Ἐχω νὰ σοῦ εἰπῶ ἕπειτα πράγματα...

ΗΕΝΕΒΑΣ

"Ἀμ' ἐγὼ;...

ΚΑΛΕΜΗΣ προσφῶρον τὸν βρα-
χιόνα του εἰς Μαρία

"Ἀγάπη μου!... (ἰδίᾳ) Καλὰ τὴν ἐγλυτώσαμεν.

ΜΑΡΙΑ τοῦ Καλέμη μειδιῶσα ἐπιχαρίτως
Φῶς μου!... (ἰδίᾳ) Τέλος πάντων ἐπι-
λείψτε καὶ αὐτό!